

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. P., advokátom so sídlom v B., proti žalovanému **JUDr. D.**, bývajúcemu v B., o **vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 18 C 130/2005, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. marca 2007, sp. zn. 2 Co 76/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi náhradu trov dovolacieho konania vo výške 60,44 € k rukám JUDr. P., advokáta so sídlom v B., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III uznesením z 22. januára 2007, č.k. 18 C 130/2005-51, zastavil konanie, vrátil žalobkyňi súdny poplatok v sume 800,- Sk a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil existenciou neodstrániteľného nedostatku podmienky konania (§ 104 ods. 1 O.s.p.), spočívajúceho v tom, že žalovaný, tak ako je označený v návrhu, neexistuje, preto nemá spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 19 O.s.p.). O vrátení súdneho poplatku rozhodol podľa § 11 ods. 3 prvá veta v spojení s § 11 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov a o trovách konania podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. marca 2007, sp. zn. 2 Co 76/2007, na odvolanie žalobkyne napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil (§ 221 ods. 1 písm. f/

O.s.p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 3 O.s.p. účinného do 15. októbra 2008). Vyslovil, že nedostatok podmienky konania nemožno zamieňať s vadou podania spočívajúcou v nesprávnom označení subjektu, ktorý je inak spôsobilý byť účastníkom konania. Ak podanie neobsahuje označenie účastníkov konania alebo všetky údaje potrebné k ich označeniu, alebo ak je zjavný logický rozpor medzi označením účastníka konania a inými údajmi o tomto účastníkovi obsiahnutými v podaní či spise, je súd povinný pokúsiť sa odstrániť tieto vady postupom podľa § 43 ods. 1 O.s.p. Keďže súd prvého stupňa sa uvedeným ustanovením neriadil a konanie nedôvodne zastavil, odňal tým žalobkyni možnosť konať pred súdom.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktoré odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci. Uviedol, že odvolanie žalobkyne vychádzalo z nepravdivých tvrdení a žalobkyňa sa ním len snažila odvieť pozornosť od chýb, ktorých sa pri spracovaní návrhu na začatie konania dopustil jej právny zástupca. Jeho nesprávne označenie nebolo doposiaľ opravené a žalobkyňa o ňom vo svojich podaniach naďalej uvádza chybné a zmätočné údaje. Z týchto dôvodov žiadal o zrušenie napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že k nesprávnemu označeniu žalovaného došlo opísaním údajov z rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 22. júla 2003, sp. zn. 8 Co 68/2003, ktorým sa rozhodlo o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 30. novembra 2001, č.k. 34 C 50/2001-91. K námietke žalovaného, že v odvolaní uviedla nepravdivé tvrdenia, sa nevyjadрила, nakoľko „nevie, čo tým odporca myslí“. Právne posúdenie veci odvolacím súdom považovala za správne, dovolanie preto navrhla zamietnuť.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý má právnické vzdelanie (§ 241 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu. Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak odvolací súd a/ zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Keďže dovolaním napadnuté (zrušujúce) uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených uznesení, dovolanie podľa § 239 O.s.p. prípustné nie je.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku i uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ žiadnu z uvedených väd nenamietal a dovolací súd ich existenciu nezistil. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodit' ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Dovolanie je odôvodnené výhradne nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia; samo o sebe ale prípustnosť dovolania taktiež nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

Vzhľadom k uvedenému dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, preto ho v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, otázkou vecnej správnosti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu sa nezaoberal.

V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd preto priznal žalobkyni uplatnenú náhradu trov dovolacieho konania spočívajúcich v právnom zastúpení advokátom. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby (§ 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) je 53,49 €. Celkom trovy právneho zastúpenia predstavujú odmenu advokáta za 1 úkon právnej služby – písomné vyjadrenie k dovolaniu (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky) a náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné za tento úkon vo výške 6,95 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky), spolu 60,44 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. novembra 2009

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková